

do 13 lutego 2011 r.	- powołanie przez Gminną Komisję Wyborczą Obwodowej Komisji Wyborczej, - sporządzenie spisu wyborców w Urzędzie Gminy;
do 17 lutego 2011 r.	- składanie wniosków o sporządzenie aktu pełnomocnictwa do głosowania;
do 22 lutego 2011 r.	- składanie wniosków przez wyborców niepełnosprawnych o dopisanie ich do spisu w wybranym obwodzie głosowania na obszarze gminy;
25 lutego 2011 r. o godz. 24 ⁰⁰	- zakończenie kampanii wyborczej
26 lutego 2011 r.	- przekazanie przewodniczącemu Obwodowej Komisji Wyborczej spisu wyborców;
27 lutego 2011 r. godz. 8 ⁰⁰ - 22 ⁰⁰	- głosowanie.

2698

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODKARPACKIEGO

P.II. 0911 - 137/10

z dnia 8 grudnia 2010 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.), art. 15, art. 17 w związku art. 28 ustawy i art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm), Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) oraz Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XLIX/325/2010 Rady Gminy Zarszyn z dnia 29 października 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w miejscowości Odrzechowa

UZASADNIENIE

Rada Gminy Zarszyn w dniu 29 października 2010 r. podjęła uchwałę Nr XLIX/325/2010 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w miejscowości Odrzechowa. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 listopada 2010 r. Organ nadzoru oceniając przedmiotową uchwałę pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że narusza ona przepisy art. 15, art. 17 i art. 20 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) i przepisy Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908). W stosunku do tej uchwały organ nadzoru przeprowadził postępowanie

wyjaśniające, w trakcie którego organ nadzoru zajął stanowisko, iż nie będzie możliwe dokonanie korekty tej uchwały poprzez wyeliminowanie z obrotu prawnego jej niektórych zapisów, bowiem spowodowałoby to nieczytelność tej uchwały i trudności interpretacyjne, a jest ona aktem prawa miejscowego.

Kwestionowana uchwała, jako akt prawa miejscowego podlega szczególnym rygorom prawnym, ponieważ jej regulacje dotyczą różnych podmiotów, a w związku z tym zapisy uchwały będącej takim aktem powinny być jednoznaczne i nie powinny budzić żadnych wątpliwości. Wymóg jasnego, precyzyjnego formułowania ustaleń planu jest w pewnym sensie realizacją praw i wolności obywatelskich. Zapisy zawarte w Planie powinny być więc dokładne, jasne i czytelne i winny wypełniać Zasadę techniki prawodawczej (§ 4, § 5 i § 6 Zasad...), a zapisy naruszające te Zasady nie mogą znajdować się obrotu prawnym.

Zapisy przedmiotowego Planu naruszają nie tylko wskazane wyżej przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i przepisy rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy, ale również Zasadę techniki prawodawczej. W treści Planu znalazły się przede wszystkim ustalenia niejasne, nieprecyzyjne i mogące budzić trudności interpretacyjne jak np. „możliwość utrzymania istniejącego zainwestowania” czy nieprecyzyjnie ustalono obszar przestrzeni publicznej w § 60 ust. 1 pkt 3 uchwały. Niewłaściwe dla zapisów tego Planu jest również przypomnienie w uchwale o stosowaniu innych przepisów prawa, czyli ustalenia typu „... zgodnie z przepisami odrębnymi”, „parametry techniczne i geometryczne zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi projektowania dróg”. Powodują one naruszenie § 4 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Zasad techniki prawodawczej, gdyż w uchwale nie można zamieszczać przepisów nakazujących stosowanie innych aktów normatywnych.

Ustawodawca dość precyzyjnie sformułował, co może być przedmiotem planu, a to oznacza, że plan nie może go rozszerzać gdyż jako akt prawa miejscowego musi być zgodny z ustawami. Zapisy ustaw nie zezwalają na nałożenie nakazu podjęcia określonych działań, a plan nie może nakazywać podjęcia określonych działań. Tym samym nie może nakazywać podjęcia przebudowy obiektów. Niezgodne są więc zawarte w uchwale zapisy, które wykraczają poza dopuszczalny zakres ustaleń planu, gdyż nie są regulowane przepisami z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego tj. w § 13 ust. 2 pkt 6, § 22 ust. 1 i 2, § 23 ust. 2 i 3, § 29 ust. 5, § 30 ust. 3, § 33 ust. 7 pkt 2, § 33 ust. 9, § 34 ust. 5, § 40 ust. 5, § 57 u st. 5 pkt 4, § 58 ust 8, § 59 ust. 3, § 60 ust. 9, § 65 ust. 4 i 8, § 67 ust. 5. ustalenia § 8 ust. 2 pkt 13, § 10 ust. 2 pkt 11 i 12, § 11 ust. 2 pkt 7, itd. a także § 26 ust. 2 pkt 1, § 28 ust. 2 pkt 1, § 39 ust. 2 pkt 1, § 40 ust. 2 pkt 4, itp. oraz § 50 ust. 2 i 3, stanowią, nakaz stosowania przepisów prawa, a tym samym wykraczają poza dopuszczalny zakres ustaleń planu określony w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz naruszają przepisy § 4 ust. 4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”;

Nieprawidłowe i wykraczające poza dopuszczalny i obowiązkowy zakres ustaleń planu określony w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym są ustalenia zawarte w: § 16 ust. 2 („...z uwzględnieniem warunków geologiczno-gruntowych...”), § 17 ust. 2, § 39 ust. 7 („...wynikającym z uwarunkowań geologicznych i hydrologicznych terenu...”), § 40 ust. 8, § 49 ust. 12, § 58 ust. 6, § 60 ust. 7, § 61 ust. 5, § 62 ust. 5, § 67 ust. 7, § 68 ust. 9, ponieważ w planie powinny być zawarte wszelkie warunki i zasady zagospodarowania terenów.

W przedmiotowym Planie organ nadzoru stwierdził również rażące naruszenia prawa w następujących kwestiach. Niewłaściwe, nie spełniające wymogów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587), są ustalenia typu „na warunkach” ponieważ wszystkie nakazy, zakazy dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenu objętego planem winny być zawarte w jego ustaleniach. Nieprawidłowe są także ustalenia zawarte w § 64 ust. 2 i § 65 ust. 3, gdyż zgodnie § 4 pkt 9 wskazanego wyżej rozporządzenia, w planie ustala się parametry a nie utrzymanie.

Zapis zawarty w § 41 ust. 5 i 6, § 43 ust. 5 Planu jest niejasny i niewłaściwy. Mianowicie nie jest określone o jaką ochronę chodzi, a ponadto brak jest zasad tej ochrony, co narusza § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Stosownie do wymogów rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (§ 4 pkt 7)

ustalenia dotyczące terenów i obiektów podlegających ochronie powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów.

Dodatkowo zauważa się brak w § 17 i § 20 uchwały parametrów infrastruktury technicznej dot. rozbudowy istniejących sieci. Ponadto zawarte w § 28 ust. 8 ustalenia odnośnie dostępności komunikacji są błędnie podane, gdyż teren 3UP nie posiada bezpośredniego dostępu do ul. Daszyńskiego (2KDL). Dlatego też obsługa komunikacyjna dla terenu 3UP powinna zostać ustalona albo od ul. Daszyńskiego poprzez drogę wewnętrzną oznaczoną symbolem 5 KDW i od ul. Jagiellońskiej poprzez drogę wewnętrzną oznaczoną symbolem 4 KDW albo od ul. Kościuszki.

Określone w § 3 pkt. 2 rozstrzygnięcie, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie stanowi integralnej części niniejszej uchwały, a jedynie załącznik uchwały. Przedmiotowe rozstrzygnięcie nie jest nieodłączną częścią planu, którego części szczegółowo określa § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

Wskazuje się również na brak spójności pomiędzy ustaleniami zawartymi w uchwale i w legendzie rysunku planu – określenia przeznaczeń terenów na rysunku planu są niezgodne z przeznaczeniem zawartymi w uchwale (§ 6 ust. 1 pkt 4 i 10 uchwały).

Mając na względzie wskazane przez organ nadzoru istotne naruszenia prawa w zapisach Planu oraz naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, należało zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz z dyspozycją art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - stwierdzić w całości nieważność uchwały Nr LV/426/10 Rady Miasta Sanoka w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w dzielnicy Śródmieście m. Sanoka, o nazwie „Jagiellońska – I”.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

Otrzymuje:

- Burmistrz Miasta Sanoka
- Przewodniczący Rady Miasta Sanoka

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

**Janusz Olech
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**